

สมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
The Royal Photographic Society of Thailand under the Royal Patronage of H.M. The King

สมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ > RPST-Digital School > Digital ClassRoom +++ Zen and The Art of Seeing +++	User Name <input type="text"/> ☒ Remember Me? Password <input type="password"/> <input type="button" value="Log in"/>
Register FAQ กระทู้เก่า Members List Calendar Today's Posts Search	

Thread Tools   Search this Thread

20-10-2004, 05:49

#1

[Super Angulon](#)
Member

Join Date: Oct 2004
Location: 2,300 Metres above Sea Level
Posts: 82

+++ Zen and The Art of Seeing +++

ศิลปะการถ่ายภาพแบบเซน

“All that photography’s program of realism actually implies is the belief that reality is hidden. And, being hidden, is something to be unveiled.”

Susan Sontag, On Photography

Ansel Adams เคยกล่าวไว้ว่า ตนเองรู้สึกพอใจแล้วหากว่าสามารถสร้างภาพที่ดีได้ปีละ 12 ภาพ ตัวเลขจำนวนนี้ดูเหมือนจะเป็นการถ่อมตัวมากสำหรับผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นศิลปินภาพถ่ายขาวดำที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่ง แต่อย่าลืมว่าพวกเราส่วนมากมักจะผิดหวังกับภาพถ่ายของตัวเองอยู่เสมอ โลกภายนอกช่างงดงามแต่ภาพถ่ายนั้นกลับตรงกันข้าม

มีเหตุผลที่ดีพอที่จะอธิบายความล้มเหลวอันนี้ได้ โดยทั่วไปเราจะถ่ายภาพชัดที่ เป็น 3 มิติ และเคลื่อนไหวได้ และเรามองภาพโดยวิธีกวาดสายตาไปมามากกว่าจ้องมองที่จุดใดจุดหนึ่งจริงๆ แต่สิ่งที่เลนส์ถ่ายภาพสามารถบันทึกได้นั้นเป็นเพียงภาพ 2 มิติ ที่ถูกบันทึกในเสี้ยววินาทีหนึ่งด้วยฟิล์มชนิดหนึ่ง ฟิล์มและตาของเราจึงมองภาพได้ไม่เหมือนกัน การคาดคะเน (Pre-Visualization) ในสิ่งที่ฟิล์มมองเห็นนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย และที่ยากกว่านั้นก็คือสิ่งที่ Susan Sontag ได้กล่าวไว้ นั่นคือ “ความเป็นจริง” ถูกซ่อนเร้นจากสายตาของเราตั้งแต่แรกเริ่ม

ทำไมการมองเห็นอย่างถ่องแท้ นั้นช่างยากเย็นนัก สาเหตุมาจากความจริงที่ว่า เรามองสิ่งต่างๆรอบตัวเราด้วย “สมอง” มากกว่าด้วย “สายตา” และเพื่อให้เข้าใจเรื่องการมองเห็นเราต้องมาทำความเข้าใจเรื่องการทำงานของสมองเสียก่อน สมองของคนเราแบ่งเป็น 2 ซีก คือสมองซีกซ้ายและสมองซีกขวา โดยทั้งสองซีกถูกเชื่อมต่อกันด้วยโครง

ขายเส้นประสาทที่เรียกว่า "Corpus Callosum" ซึ่งทำให้สมองทั้งสองซีกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ สมองทั้งสองจะทำงานเป็นอิสระต่อกัน มีวิธีการคิดและประมวลผลข้อมูลแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

สมองซีกซ้าย (L-Mode) จะทำหน้าที่เกี่ยวกับภาษาถ้อยคำ การวิเคราะห์คำนวณ การคิด และความคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายซีกขวา ต่อไปนี้เราจะเรียกมันว่า "สมองด้านเทคนิค" เพราะเราใช้สมองซีกนี้จัดการทางด้านเทคนิคต่างๆที่ใช้ในการถ่ายภาพ เช่นคำนวณค่าแสง หาเวลาล้างฟิล์มที่เหมาะสม

ส่วนสมองซีกขวา (R-Mode) ประมวลผลข้อมูลทางด้านองค์รวม การรับรู้ สัญชาตญาณ จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ และความคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายซีกซ้าย เราจะเรียกมันว่า "สมองด้านสร้างสรรค์" เพราะมุมมองที่สร้างสรรค์นั้นเกิดจากสมองซีกนี้

โดยส่วนมากสมองทั้งสองซีกจะทำงานแทรกแซงซึ่งกันและกันมากกว่าที่จะทำงานเสริมกัน สมองซีกหนึ่งมักจะโดดเด่นกว่าอีกซีกหนึ่งเสมอ และส่วนใหญ่สมองด้านเทคนิคจะโดดเด่นกว่าด้านสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นผลมาจากวัฒนธรรมตะวันตกที่มีอิทธิพลแผ่ขยายไปทั่วโลก (หมายถึงทัศนคติแบบไอแซค นิวตัน ซึ่งเป็นแนวคิดแบบแยกส่วน เป็นกลไก และเป็นรากฐานของการปฏิวัติอุตสาหกรรม ผู้สนใจสามารถอ่านเพิ่มเติมได้จากหนังสือชื่อ "จุดเปลี่ยนแห่งศตวรรษ" โดย ฟร็ดจ็อล์ฟ คาปรั่า สำนักพิมพ์โกลม คิมทอง เป็นผู้พิมพ์ฉบับภาษาไทย - ผู้เรียบเรียง)

[Attached Images](#)

(C) Edward Weston

Shell, 1927

20-10-2004, 05:54

#2

Join Date: Oct 2004

Location: 2,300 Metres above Sea Level

[Super Angulon](#)

Member

Posts: 82

สังคมตะวันตกจะให้ความสำคัญกับระบบเหตุผล และการวิเคราะห์คำนวณมากกว่าสัญชาตญาณ ความรู้สึก นึกคิด และเรื่องทางจิตวิญญาณ นักวิทยาศาสตร์จะสนใจเฉพาะสิ่งที่สามารถวัดออกมาเป็นปริมาณได้เท่านั้น เรื่องราวทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และจิตวิญญาณจึงถือว่าเป็นวิทยาศาสตร์เพราะไม่สามารถวัด ปริมาณออกมาได้และเป็นเรื่องที่ไม่แน่นอนซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือสังคมตะวันตกจะให้ความสำคัญกับสมองด้านเทคนิคมากกว่าด้านสร้างสรรค์ นั่นเป็นเรื่องน่าเศร้าเพราะมี บ่อยครั้งที่สมองด้านสร้างสรรค์สามารถแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้ดีกว่าสมองด้านเทคนิค มีเรื่องราวมากมาย เกี่ยวกับการที่นักวิทยาศาสตร์สามารถแก้ปัญหาหรือสมการทางคณิตศาสตร์ในขณะที่กำลังฝัน ทำสมาธิ หรือ เดินเล่นตามชายหาด คำตอบมักจะเข้ามาในหัวของเขาเองโดยที่เขาไม่ได้คิดถึงปัญหานั้นๆเลยด้วยซ้ำ

และด้วยเหตุว่าสังคมไทยได้ละทิ้งภูมิปัญญาตะวันออก และหันไปตามกันฝรั่งกันหมด จึงทำให้วิธีคิดแบบ ตะวันตกดังกล่าวแทรกซึมอยู่ในตัวเรา โดยแม้กระทั่งตัวเราเองก็อาจจะไม่รู้ที่มาที่ไป ระบบการศึกษาใน โรงเรียน(ซึ่งเป็นผลมาจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมเช่นกัน)ก็ไม่ได้ส่งเสริมให้มีการแก้ไขปัญหาย่างสร้างสรรค์เลย

นักวิทยาศาสตร์ค้นพบว่าสมองด้านเทคนิคนั้นมักจะตีตราสิ่งต่างๆออกมาเป็นถ้อยคำเสมอ (“ซ้อน”, “โตะ”, “ปากกา”) ในขณะที่สมองด้านสร้างสรรค์จะไม่สามารถบอกชื่อของสิ่งต่างๆได้ แต่สามารถบ่งบอกลักษณะ รายละเอียดของสิ่งต่างๆได้

ตัวอย่างการทำงานของสมองทั้งสองด้านก็เช่น ในโรงเรียนเราเรียนวิชาพฤกษศาสตร์ เรียนการจำแนกแยก แยะพืชต่างๆโดยดูจากลักษณะพื้นฐานของพืชนั้นๆแล้วให้ชื่อมันตามสกุล ตามวงศ์ นั่นคือเราพากันตั้งชื่อให้ พืชต่างๆแล้วก็ลืม “ความเป็นพืช” ชนิดนั้นไป สมองด้านเทคนิคไม่ได้สนใจว่าพืชชนิดนั้นมีรูปร่างหน้าตาหรือ ลักษณะเด่นเป็นอย่างไร เพราะมันรู้จักพืชชนิดนั้นแล้ว(โดยการตั้งชื่อ - มันสามารถเรียกชื่อพืชชนิดนั้นถูก ต้องก็แสดงว่ามันรู้จักพืชชนิดนั้นแล้ว) ส่วนสมองด้านสร้างสรรค์นั้นจะรู้ถึงลักษณะรายละเอียดของพืชชนิด ต่างๆดี แต่มันก็ถูกสมองด้านเทคนิคครอบงำเอาเสีย จึงทำงานได้ไม่เต็มที่

การถ่ายภาพ การวาดภาพ และดนตรี จะเกี่ยวข้องอยู่กับการรับรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และการจัดการทางด้าน รูปแบบเพื่อให้ผลลัพธ์ที่ได้สามารถตอบสนองอารมณ์ความรู้สึกของศิลปินได้ นั่นคือศิลปะเป็นเรื่องราวของ สมองด้านสร้างสรรค์เสียส่วนมาก โดยใช้สมองด้านเทคนิคเพียงเล็กน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่าศิลปินถ่ายภาพ ดังๆ หลายคนก็มีพื้นฐานทางด้านดนตรีมาก่อน ไม่ว่าจะเป็น Ansel Adams หรือ Ernst Haas

สาเหตุที่พวกเราส่วนมากไม่เคยเข้าถึง “ความเป็นจริง” ตามที่ Susan Sontag ได้กล่าวไว้ สามารถแจกแจง ได้ดังนี้

1. เรา “มอง” ด้วยสมอง(ด้านเทคนิค)มากกว่าด้วยสายตา
2. สิ่งที่เราคาดหวังว่าจะได้เห็นถูกให้ความสำคัญมากกว่าลักษณะของซบเจ็คที่เป็นอยู่จริงๆ
3. เรามักจะคิดว่าเรารู้จักบางสิ่งบางอย่างในทันทีที่เราตั้งชื่อให้กับมัน Kozloski บอกว่า “ภาษานั้นแยก มนุษย์ออกจากความเป็นจริง”

Attached Images

(C) Minor White Movement Studies #56, 1949

20-10-2004, 05:58

#3

[Super Angulon](#)
Member

Join Date: Oct 2004
Location: 2,300 Metres above Sea Level
Posts: 82

เราจะทำให้สมองด้านสร้างสรรค์โดดเด่นขึ้นมาได้อย่างไร? เราจะเข้าถึง "ความเป็นจริง" ได้อย่างไร? เราจะสามารถเลือกใช้สมองทั้งสองด้านตามที่ต้องการได้หรือไม่? เราลองมาฟังคำแนะนำของบุคคลที่ได้ชื่อว่ามีความคิดสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมกันก่อน

#Andrew Wyeth: "ผมอยากให้ตัวเองสามารถวาดภาพได้โดยไม่มีตัวผมอยู่ ให้มีแต่มือของผมอยู่ตรงนั้นก็พอ"

#Minor White: "จิตใจของช่างภาพขณะที่กำลังถ่ายภาพนั้นต้องว่างเปล่า คุณต้องดำดิ่งเข้าไปอยู่ในทุกสิ่งทุกอย่างที่คุณเห็นเพื่อที่คุณจะได้รู้จักและเข้าถึงสิ่งนั้นอย่างแท้จริง"

#Richard Hittleman: "จะไม่มีสิ่งที่ถูกเห็นและผู้ที่ยอมเห็นมัน ทั้งสองสิ่งนี้เป็นหนึ่งเดียวกัน"

Susan Sontag: "Cartier-Bresson มักคิดว่าตัวเองเป็นนักยิงธนูแบบเซนผู้ซึ่งจะต้องทำตัวเป็นเป้าเพื่อจะยิงให้ถูกเป้า คุณต้องคิดก่อนหรือหลังจากที่คุณกำลังถ่ายภาพ ไม่ใช่คิดขณะถ่ายภาพ"

#Henri Cartier-Bresson: "ผมพบว่าคุณต้องทำตัวให้พลัวเหมือนปลาในน้ำ คุณต้องลืมตัวเองเสีย แน่"

นอนว่ามันต้องใช้เวลา การวาดภาพนั้นทำได้ช้า แต่มันก็เหมือนกับการทำสมาธิในแง่ที่ว่าคุณต้องเรียนรู้ที่จะทำอย่างช้าๆเพื่อที่จะไปอย่างรวดเร็ว ความช้าอาจหมายถึงความยิ่งใหญ่ได้”

#Wynn Bullock: “ผมไม่ต้องการบอกว่าฉันไม่มีลักษณะเช่นไร ผมต้องการให้มันบอกบางสิ่งแก่ผม และให้มันแสดงถึงความหมายของมันในธรรมชาติผ่านทางตัวผม”

#Ernst Haas: “I am not interested in shooting new things – I am interested to see things new.”

#Paul Strand: “สำหรับคนที่สามารถมองเห็นได้อย่างแท้จริงแล้ว ภาพถ่ายของเขาก็เปรียบเหมือนบันทึกชีวิตของตัวเอง คุณอาจจะมองเห็นหรือได้รับอิทธิพลจากผู้อื่น หรือแม้กระทั่งอาศัยผู้อื่นในการค้นหาตัวเอง แต่ถึงที่สุดแล้วคุณก็ต้องเป็นอิสระจากคนเหล่านั้น เหมือนกับที่ Nietzsche ได้พูดว่า “ผมได้อ่านหนังสือของ Schopenhauer จบแล้ว และถึงเวลาแล้วที่ผมต้องกำจัดเขาออกไป” เขารู้ดีถึงอันตรายที่แฝงอยู่ในความคิดเห็นของผู้อื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีการสบการณที่ลึกซึ้งถ้าคุณปล่อยให้เขาเหล่านั้นมาคั่นกลางระหว่างตัวคุณและมุมมองของคุณ”

Attached Images

(C) Pual Strand

The Family, Luzzara, Italy, 1953

20-10-2004, 06:01

#4

Super Angulon
Member

Join Date: Oct 2004
Location: 2,300 Metres above Sea Level
Posts: 82

แล้วก็มาถึงปัญหาที่ยากกว่านั้นคือ เราจะเอาเทคนิคและความคิดสร้างสรรค์ในการถ่ายภาพมารวมกันได้อย่างไร ผมพบว่าวิธีที่ดีที่สุดคือ การทำความเข้าใจเทคนิคการถ่ายภาพให้ถ่องแท้ เพื่อว่าเราจะได้ไม่ต้องอาศัยสมองด้านเทคนิคขณะถ่ายภาพมากนัก ผมขอเสนอวิธีการดังนี้

1. อย่าหยุดคุยขณะถ่ายภาพ ถ้าเป็นไปได้ให้ออกถ่ายภาพคนเดียวตามลำพัง
  2. มองฉากหลังของภาพให้เป็นรูปร่างที่อยู่รอบๆ ชับเจ็ด และให้ความสนใจกับรูปร่างของเงาในภาพเป็นพิเศษ สมมตด้านเทคนิคจะเกี่ยวกับการมองเห็น และจะปล่อยให้คุณอยู่กับสมมตด้านสร้างสรรค์ตามลำพัง
  3. อย่าคิดในขณะที่ถ่ายภาพ ปล่อยให้จิตใจของคุณว่างเปล่าและซึมซับกับชัยเจ็ดของคุณให้มากที่สุด
  4. และเพราะว่าสมมตด้านสร้างสรรค์ควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายซีกซ้าย ฉะนั้นพยายามถือกล้องหรือสายลั่นชัตเตอร์ด้วยมือซ้าย
  5. สมมตด้านเทคนิคจะรู้สึกสับสนกับภาพสะท้อน เช่นภาพสะท้อนผิวน้ำหรือสะท้อนกระจก ฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ใช้ภาพสะท้อนเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์
  6. ฝึกทำสมาธิเพื่อทำให้จิตใจสงบและทำให้จิตใจแน่วแน่
  7. พยายามศึกษาและชมภาพวาดหรือภาพถ่ายของศิลปินที่คุณชื่นชอบหรือที่มีชื่อเสียง โดยเฉพาะผู้ที่มีสมมตซีกขวาทำงานได้ยอดเยี่ยม (สมมตด้านความคิดสร้างสรรค์)
  8. พยายามใช้การอุปมาอุปไมยในการสื่อความหมาย เช่น การเลียนแบบกิริยาท่าทางของมนุษย์ในสัตว์บางประเภท การใช้ดอกทานตะวันแทนพระอาทิตย์ขึ้น (Edward Weston ช่างานมากในการถ่ายภาพลักษณะนี้)
  9. ต้องมีความอดทน ในขณะที่คุณขับรถหรือนั่งในรถคุณจะมีผลผลิตภาพที่ดีไปมาก แต่ถ้าคุณเดินคุณจะมีโอกาสพบภาพที่ดีมากกว่า
  10. พยายามฝึกฝนเรื่องทางด้านเทคนิคต่างๆ ให้คุณคุ้นเคยกับมันจนกระทั่งสามารถทำมันได้อย่างรวดเร็ว ทำทุกอย่างด้วยวิธีการเดียวกันตามลำดับขั้นตอนที่แน่นอน และฝึกจนคุณสามารถทำมันได้โดยไม่ต้องใช้ความคิด ตัวอย่างเช่น ผมจะวัดแสง, ขึ้นชัตเตอร์, ตั้งค่ารับแสงและความเร็วชัตเตอร์, ใส่โพลเดอร์ฟิล์ม, ดึงแผ่นสไลด์กันแสงออก, กดชัตเตอร์, ใส่แผ่นสไลด์กลับที่เดิม ทำเช่นนี้ทุกครั้งจนกลายเป็นเรื่องอัตโนมัติ และเมื่อถึงเวลาที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์คุณก็จะจดจ่ออยู่กับมันมากกว่าที่จะมัวคิดเรื่องวิธีการใช้อุปกรณ์
  11. ใช้กล้องวิวถ่ายภาพ การมองเห็นภาพหัวกลับนั้นช่วยคุณได้จริงๆ เพราะมันจะทำให้สมมตด้านเทคนิคทำงานได้ไม่ดี (Ansel Adams เคยกล่าวถึงข้อดีข้อนี้ของกล้องวิวด้วย และHenry Cartier Bresson ได้ใช้ปริซึมติดเพิ่มเข้าไปในกล้อง35mm เพื่อจะได้มองเป็นภาพหัวกลับ)
  12. ถ่ายภาพให้ช้าลง ทำทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อให้สมมตด้านสร้างสรรค์ทำงานได้ดีขึ้น มองภาพที่คุณจะถ่ายในรูปของ Tone Shape และ Space
  13. ปล่อยให้สมมตด้านสร้างสรรค์ทำงานจนกระทั่งรู้สึกว่าคุณนั้นจัดองค์ประกอบดีแล้ว ตัวคุณจะรู้เองว่าภาพนั้นดีพอหรือยัง และความเร้นลับก็จะเกิดขึ้นเมื่อทุกสิ่งทุกอย่างมาบรรจบกัน มันเป็นเรื่องทางจิตวิญญาณมากกว่าที่จะบรรยายออกมาเป็นภาษาได้
  14. หลังจากนั้นก็ไม่ใช้เรื่องยาก เปลี่ยนมาใช้สมมตด้านเทคนิคชั่วคราว วัดแสง, ขึ้นชัตเตอร์, ตั้งค่ารับแสงและความเร็วชัตเตอร์, ใส่โพลเดอร์ฟิล์ม, ดึงแผ่นสไลด์กันแสงออก, กดชัตเตอร์
- สำหรับผู้ที่ใช้กล้อง 35mm น่าจะสังเกตเอาไว้ว่า เดิมนั้นบรรดาหมออาชีพหันมาใช้กล้องที่มีระบบบันทึกภาพแบบอัตโนมัติมากขึ้น เพราะทำให้เขาไม่จำเป็นต้องคิดมากเรื่องค่าแสง เขาปล่อยให้กล้องจัดการกับเรื่องเทคนิคต่างๆ เพื่อตัวเองจะได้มีเวลาสนใจกับภาพมากขึ้น
- ผมเชื่อเหลือเกินว่า การทำให้สมมตซีกขวาใช้งานได้ดีขึ้นจะเป็นการเปิดมิติใหม่ๆ ในการถ่ายภาพของคุณ และถ้าคุณโชคดีและมีพรสวรรค์เพียงพอ ความคิดสร้างสรรค์จะช่วยเชื่อมโยงระหว่างจิตใจ ความรู้สึก

ประสบการณ์ และควมมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของคุณให้ปรากฏออกมาในภาพถ่ายด้วย

Attached Images

(C) Sally Mann

Sherry and Sherry's grandmother

20-10-2004, 06:05

Super Angulon
Member

Join Date: Oct 20
Location: 2,300 M
Posts: 82

+++ **เพิ่มเติม** +++

รายชื่อศิลปินที่ถนัดมือซ้าย(ซึ่งเข้าใจว่าเป็นผู้ที่สมองซีกขวาทำงานได้ดี) เช่น Charlie Chaplin, Albert Einstein Cole Porter, Benjamin Franklin

มีอีกความสามารถหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงความสามารถของสมองซีกขวาคือ การเขียนอักษรแบบที่เรียกว่า Mirror เขียนแบบกลับซ้าย-ขวา และเริ่มเขียนจาก ขวาไปซ้าย ซึ่งหากเอากระจกเงาสะท้อนตัวหนังสือเหล่านี้แล้วจึงจะม เราคุ้นเคยกัน (ดูภาพประกอบ) และที่น่าสนใจคือ ศิลปินที่มีชื่อเสียงทางด้านกาเขียนตัวหนังสือแบบ Mirror Wr Leonardo Da Vinci และอีกคนที่มีชื่อเสียงเหมือนกันก็คือ Lewis Carroll ผู้แต่งเรื่อง Alice's Adventures in Wc

วิธีการตรวจสอบว่าคุณรู้จักอุปกรณ์ถ่ายภาพของคุณดีพอจนกระทั่งสามารถสั่งงานมันได้ด้วยสัญชาตญาณหรือยัง ตัวคุณเองด้วยคำถามเหล่านี้...

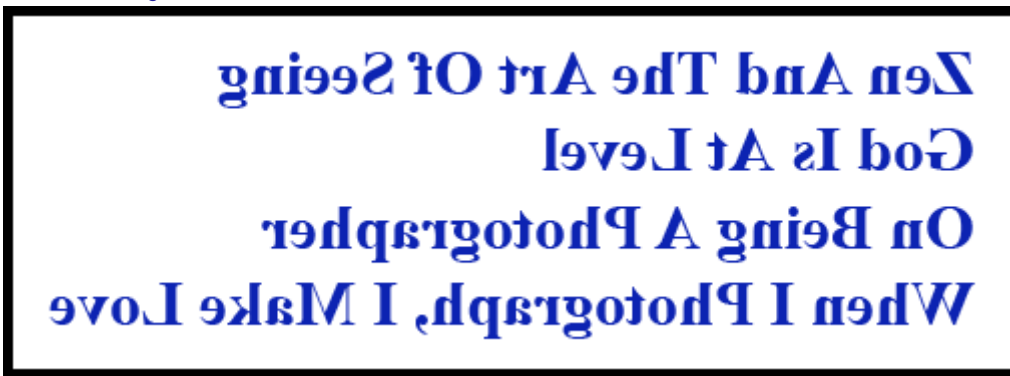
1. เลนส์ที่คุณใช้อยู่มีทิศทางกาปรับโฟกัสไปทางใด ทวนเข็มนาฬิกาหรือตามเข็มนาฬิกา
2. วงแหวนปรับรูรับแสงและความเร็วชัตเตอร์ หมุนไปในทิศทางใด หากต้องการให้ภาพอันเดอร์ลง
3. ในกรณีที่เป็นกล้องฟิล์ม ระบบการวัดแสงของคุณโอเวอร์หรืออันเดอร์กว่าที่ควรจะเป็นเท่าไร
4. คุณสามารถปรับปุ่มต่างๆในกล้องได้คล่องขนาดไหน ต้องใช้สายคาดามันทุกครั้งหรือไม่
5. คุณใช้เวลานานเท่าไรในการกาขาตั้งกล้องให้ได้ระดับ

6. คุณวางอุปกรณ์ต่างๆ ในกระเป๋ากล้องในตำแหน่งเดิมทุกครั้งหรือไม่ หรือคุณใช้เวลาค้นหาฟิลเตอร์โพลารไรซ์ให้เพียงใด

คุณตอบคำถามเหล่านี้ได้โดยไม่ต้องใช้เวลาคิดนานหรือเปล่า นี่เป็นเรื่องทางเทคนิคที่คุณต้องไม่เสียเวลากับมัน ด้านสร้างสรรค์ทำงานได้เต็มที่

มีการทดลองหนึ่งเกี่ยวกับภาพหัวกลับที่ทำให้สมองซีกซ้ายงงไปเลย คือ Betty Edwards ได้ให้นักศึกษามหาวิทยาลัยวาดภาพลายเส้นผลงานของปีกัสโซ่ โดยวันแรกวางภาพต้นฉบับตามปกติแล้วนักศึกษาวาดตาม ส่วนวันต่อมาเปิดฉบับเป็นกลับหัวแทนแล้วให้นักศึกษาคนเดิมวาดอีก ผลที่ได้ดูตามรูปประกอบได้เลย ทดลองกับตัวเองก็ได้ครับ

Attached Images

ภาพต้นฉบับ

วันแรก

วันที่สอง

20-10-2004, 06:09

#6

Super Angulon Member

Join Date: Oct 2004
Location: 2,300 Metres above Sea Level
Posts: 82

+++ ข้อมูลประกอบการเขียนบทความ +++

1. "Zen And The Art Of Seeing" โดย Roy Bishop, นิตยสาร Photographic ฉบับ September 1992
2. "Drawing On The Right Side Of The Brain" โดย Bruce Barlow, Zone VI Newsletter No.48

3. "The New Drawing On The Right Side Of The Brain" โดย Betty Edwards
4. "Tao of Photography" โดย Philippe L. Gross
5. "God Is At Eye Level" โดย Jan Phillips
6. "On Being A Photographer" โดย David Hurn/Magnum and Bill Jay
7. "On Photography" โดย Susan Sontag

บทความชิ้นนี้ ผมเรียบเรียงขึ้นเมื่อประมาณปีพ.ศ. 2538 เขียนลงพิมพ์ในนิตยสารถ่ายภาพฉบับหนึ่ง และมาแก้ไขเพิ่มเติมอีกครั้งในปีพ.ศ. 2547 มีบทความในรูปแบบไฟล์ PDF ผู้สนใจสามารถติดต่อได้ที่พีโกะ

Attached Images

(C) Andre' Kerte'sz

Disappearing Act, 1955

20-10-2004, 08:59

#7

Mr.Auto
Senior Member

Join Date: Sep 2004
Posts: 2,782

เยี่ยมมากเลย 😊👍
อ่านแล้วนึกถึงตัวเอง รู้ว่ายังขาดอะไรไปอีกหลายอย่าง
ต้องปรับปรุงโดยด่วน

เห็นรูปของ Edward Weston ที่ไร สีอูๆๆๆๆ

ทำไมมันสวยอย่างนี้พี่ะ

สงสัยเวลาถ่ายภาพมาโคร ต้องเชิญวิญญาณ Edward Weston มาสิงร่างสักหน่อย จะได้ถ่ายรูปได้สวยๆ แบบนั้นบ้าง

ขอบคุณมากคร้าบบบบ

20-10-2004, 10:56

#8

[หนุ่ม Young Zone](#)

Senior Member

Join Date: Sep 2004
Posts: 1,052

เป็นบทความที่ดีมากๆ เลยครับ
ขอบคุณที่สรรหามาให้พวกเราได้อ่านกัน

20-10-2004, 11:03

#9

[ลำดวน](#)

Member

Join Date: Sep 2004
Posts: 832

เยี่ยมจริงๆ ค่ะ

20-10-2004, 11:23

#10

[salapao](#)

Senior Member

Join Date: Oct 2004
Posts: 122

20-10-2004, 20:10

#11

Killer Queen
Senior Member

Join Date: Sep 2004
Location: ณ ถนนพระอาทิตย์
Posts: 434

หนูเคยได้รับบทความนี้จากพี่ super angulon ก่อนหน้านี้หลายปีแล้วคะ
อ่านทีไร ก็มีอะไรใหม่ ๆ ให้กับตัวเองทุกที 😊👍😊👍😊👍

ขอบคุณที่เอามาแบ่งปันอีกครั้ง

20-10-2004, 22:59

#12

ChuVeeDoo
Senior Member

Join Date: Sep 2004
Location: ใต้สมุด
Posts: 661

ถูกใจ เจง ผมเองก็ ชอบ อ่านชอบฟัง ที่สอน ให้คิด ฝึกสมาธิ นะครับ
สงสัยต้องฝึกลากเมาส์ มือซ้าย หรือ วาดรูป สองมือให้มัน สมมาตร กัน อะ ป่าวคับ 😊 YES! 😊

20-10-2004, 23:50

#13

kobee
Senior Member

Join Date: Sep 2004
Posts: 1,687

สวัสดี

21-10-2004, 07:13

#14

Super Angulon
Member

Join Date: Oct 2004
Location: 2,300 Metres above Sea Level
Posts: 82

Quote:

สงสัยเวลาถ่ายภาพมาโคร ต้องเชยวิญญูณ Edword Weston มาสังรังสักหน่อย จะได้ถ่ายรูปได้สวยๆ แบบนั้นบ้าง

Edward Weston เสียชีวิตเมื่อปี 1958 ด้วยโรค Parkinson โดยชีวิตส่วนตัวเป็นคนเจ้าชู้มาก ซึ่งเดาว่าหาก
แก่เลือกได้ คงอยากสิงสถิตอยู่ในร่างของคุณ Killer Queen มากกว่า ☹

21-10-2004, 09:48

#15

[Mr.Auto](#)
Senior Member

Join Date: Sep 2004
Posts: 2,782

Quote:

Originally Posted by Super Angulon
Edward Weston เสียชีวิตเมื่อปี 1958 ด้วยโรค Parkinson โดยชีวิตส่วนตัวเป็นคนเจ้าชู้มาก ซึ่ง
เดาว่าหากแก่เลือกได้ คงอยากสิงสถิตอยู่ในร่างของคุณ Killer Queen มากกว่า ☹

งั้นเหมาะกับเจ้าชู้มากกว่าจริงๆ ก้ากๆๆๆ
มีใครตายคาอกแล้วถ่ายภาพเก่งๆ บ้างมีะ จะเชิญวิญญานมาเข้าสิงเวลาถ่ายภาพ ฮิฮิฮิ 🤖

Page 1 of 2 1 2 >

[« Previous Thread | Next Thread »](#)

Posting Rules

- You may post new threads
- You may post replies
- You may not post attachments
- You may not edit your posts

vB code is On
 Smilies are On
 [IMG] code is On
 HTML code is Off

Forum Jump

[Digital Classroom](#) [Go](#)

All times are GMT +7. The time now is 10:09.

Powered by: vBulletin Version 3.0.3
Copyright ©2000 - 2005, Jelsoft Enterprises Ltd.

